

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Parkov har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Overfor den sidste Bemærkning, det ærede Medlem Hr. Lundberg fremsatte, skal jeg sige, at jeg naturligvis kun har tænkt paa Finansloven. Det er jo Finanslovtorslaget, vi her behandler, og jeg tror, at dette er det eneste Tilfælde paa Finanslovsforslaget, hvor man har forud-diskonteret Prisnedgangen. For øvrigt synes det, at vi som gode Venner kan blive enige om, at begge de Foreninger, for hvilke vi ofrer et Arbejde, skal opnaa Støtte fra Statens Side. Det er muligt, vi ikke kan blive enige om, hvilken der gør sig mest fortjent dertil, det skal jeg derfor ikke komme ind paa. Men naar det ærede Medlem siger, at forholdsvis faar de danske Skytte- og Gymnastikforeninger mere end Idrætsforbundet, har jeg allerede tidligere henledet Opmærksomheden paa, at Idrætsforbundet har Adgang til Indtægter, og undertiden ret betydelige Indtægter, som de danske Skytte- og Gymnastikforeninger ikke har. Men jeg haaber, at vi fremdeles i god Forstaaelse kan arbejde efter bedste Evne paa at hjælpe de to Organisationer, vi hver for sig vil hjælpe.

Pinholt: Jeg skal begynde med at udtale min Tilslutning til de ærede Medlemmer, som har opfordret den høje Regering til overfor Tyskland at tage Initiativet til en Forhandling, hvorved man kunde faa lempet de efter vor Mening overordentlig skarpe Toldpaalæg, som er sket overfor det danske Landbrug. Jeg skal ikke gentage de Argumenter, som er ført i Marken, jeg kan i meget væsentlig Grad ganske slutte mig til dem, men jeg skal sige, at dette Forhold jo i Øjeblikket for visse Landsdele i vort Land virker meget trykkende, og at det derfor er i høj Grad nødvendigt, at den høje Regering prøver, om der er Mulighed for ved Forhandling at komme til en Ændring i dette Forhold.

Jeg vil dernæst rette en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg vil takke ham for den Køreplan, som vi fik sidste Foraar, og som jo ubestrideligt sætter Vestjylland i en meget lettere og behageligere Forbindelse med Omverdenen, end disse Egne hidtil har været. At denne Køreplan for os Medlemmer at Rigsdagen medfører, at vi i Vestjylland kan rejse næsten en halv Dag senere hjemmefra, er af overordentlig stor Betydning for os og kan ofte spare os for Natrejser. Men der klæber en lille Mangel ved Køreplanen, en Mangel, som man formodentlig slet ikke har tillagt

nogen Betydning i Administrationen, og det er den, at vi i alt Fald i den vestlige Del af Ribe Amt har faaet en meget ringere Forbindelse med vor Stiftsby Ribe. Medens vi tidligere kunde komme fra Varde til Ribe paa et Par Timer, skal vi nu altid gøre en eller to Timers Ophold i Esbjerg, og det er lidt for meget paa en Rejse, der ellers kun varer 1½—2 Timer. Det er vist et Forhold, som meget let kan ændres, og derfor henleder jeg den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa; det maa sikkert let kunne ordnes saaledes, at vi et Par Gange om Dagen, eller i hvert Fald en Gang frem og en Gang tilbage, kan rejse nogenlunde direkte mellem de to Dele af Amtet. I Ribe By har vi jo vort Stiftamt, vor Biskop, vor Amts-læge og forskellige offentlige Kontorer, som vi ret jævnlig skal i Forbindelse med.

I samme Forbindelse maa jeg maaske henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at det Tog, som afgaar fra København Kl. 12,35 Middag, i gamle Dage gik til Varde og var dér Kl. 9½ om Aftenen; en saadan Fart kan vi vel sagtens ikke komme til at køre med foreløbig, men jeg vil dog henstille til Ministeren, at Toget, som nu naar Esbjerg Kl. 11 om Aftenen efter at have ligget en Time i Fredericia, kunde faa et kortere Ophold dér, saaledes at det kunde komme til Varde f. Eks. Kl. 10½. Derved vilde meget være vundet. Varde og Esbjerg ligger jo hinanden saa nær, at man er nødt til at se dem under samme Synsvinkel; jeg ved vel, at Esbjerg er Hovedstaden og Vestjyllands Dronning, men Varde er dog ogsaa en By, en gammel By, som man maa tage noget Hensyn til. Det haaber jeg, man vil gøre, og jeg har da ogsaa forstaaet, at man i Administrationen ikke har noget imod at vise Imødekommenhed paa dette lille Punkt.

Dernæst vil jeg gerne takke den højtærede Minister for den Velvillie, som han og den høje Rigsdag har vist Sønder Okshy, hvor nu Havet i 15—20 Aar ustandselig har nedbrudt Kysten og ustandselig er rykket nærmere ind paa de 300—400 Mennesker, som har deres Livserhverv dér. Efter at Stormfloden sidste Aar havde nedbrudt det saakaldte Hoffmanns Dige, som var det eneste Værn, vi havde, kom der Fart i Arbejdet paa at faa bygget et Dige, som tidligere var vedtaget, det saakaldte indre Dige, som beskytter de vigtigste af de dyrkede Marker, men samtidig stillede Ministeren sig saa velvilligt, at vi kunde faa bygget et mindre Dige til Erstatning for Hoffmanns Dige, og dette sammen med de øvrige Smaadiger beskytter nu